

Prasījumi

- apmierinot apelācijas sūdzību, daļēji atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) spriedumu lietā F-96/09, konkrēti, nolēmumu noraidīt prasījumu atcelt atlases komisijas lēmumu nepieļaut prasītāju pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas un nolēmumu neatcelt lēmumus, ar kuriem viņai atteikts paziņot izlabotos viņas rakstisko pārbaudījumu darbus, kā arī šo pārbaudījumu individuālā novērtējuma veidlapu;
- pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, izņemot attiecībā uz lēmumiem par atteikšanos nosūtīt rakstisko pārbaudījumu b) un c) darbus, ciktāl šajos lēmumos ir atteikts paziņot apelācijas sūdzības iesniedzējas veiktos rakstu darbus un atlases komisijas sagatavoto novērtējuma veidlapu par katru šo pārbaudījuma darbu, jo tie apelācijas sūdzības iesniedzējai ir nosūtīti ar EPSO 2010. gada 16. jūnija vēstuli (sprieduma 72. un 73. punkts), un
- atstāt negrozītu lēmumu, ka atbildētājam jāatlīdzina pirmajā instancē radušies tiesāšanās izdevumi un piespriet tai atlīdzināt apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidīdama vairākus prasītājas prasībā izvirzītos prasījumus un tādējādi pārkāpdama Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā noteiktās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot uzskatījusi par novēlotu prasību saistībā ar vairākiem tajā izklāstītajiem prasījumiem, jo, pretēji principam *pro actione*, uzskatīja, ka, lai aprēķinātu termiņu, kādā kopš nelabvēlīgā akta ceļama prasība, neesot ņemama vērā sūdzība, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegusi administratīvā kārtībā atbilstoši Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumu un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 90. panta 2. punktam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkts un LESD 296. pants, atzīstot, ka atklāta konkursa divos rakstveida pārbaudījumos saņemto novērtējumu paziņošana kandidātam vien pati par sevi jau ir pietiekams pamatojums.
 - Ievērojot, ka zemākās instances tiesa ir uzskatījusi, ka visas atlases komisijas darbības ir aizklātas un tādēļ ir jānodrošina lēmuma imunitāte, apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst, ka ir jābūt iespējai veikt atlases komisijas lēmumu pārbaudi tiesā, pamatojoties uz to, ka tās tehniskajā vērtējumā “lēmuma substanciālais kodols” ir nodalāms no tā “blakuslietām”.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. un 52. pants.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka atklāta konkursa kandidātei, kas nepiekrīt saņemtajam novērtējumam, nav tiesību piekļūt izlabotajiem rakstisko pārbaudījumu darbiem, tādējādi pārkāpjot viņas tiesības piekļūt dokumentiem.

Prasība, kas celta 2014. gada 3. janvārī – Grundig Multimedia/ITSB (“Pianissimo”)

(Lieta T-11/14)

(2014/C 135/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Šveice) (pārstāvis – S. Walter, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 5. novembra lēmumu lietā R 441/2013–4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procesā ITSB radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Pianissimo” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 102 266

Pārbaudītāja lēmums: pieteiktās preču zīmes reģistrāciju atteikt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 15. janvārī – *St’art* u.c./Komisija

(Lieta T-36/14)

(2014/C 135/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *St’art – Fonds d’investissement dans les entreprises culturelles* (Mons, Beļģija), *Stichting Cultuur – Ondernemen* (Amsterdamā, Nīderlande) un *Angel Capital Innovations Ltd* (Londonā, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – *L. Dehin* un *C. Brüls*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu, un līdz ar to atcelt apstrīdētos aktus:
 - vai nu Eiropas Komisijas nezināma datuma lēmumu izbeigt projektu “Factor SI.2.609157–2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011” un tādējādi izbeigt prasītāju konsorciālam piešķirtās subsīdijas;
 - vai arī 2013. gada 29. novembra lēmumu, ar kuru apstiprināts iepriekš minētais lēmums;
- piespriest pretējai pusei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp advokātu honorārus un pieteikuma iesniedzējam radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, tiesību uz taisnīgu attieksmi pārkāpumu un līguma noteikumu un nosacījumu labticīgas pildīšanas vispārējā principa pārkāpumu, jo Komisijas sniegtais pamatojums esot nepietiekams un neesot izpildīts neviens nosacījums līguma izbeigšanai. Prasītājas norāda, ka apstākļi, ka ar projektu sasniedzamie mērķi ir tikuši sasniegti citiem līdzekļiem, šādi projektam laupot jēgu, neesot pietiekams iemesls subsīdiju līguma izbeigšanai.